

Balcsillagzat

(Liszt Ferenc: Unstern, Sinistre. Disastro)

*Balcsillagom, te szárazon csikorgó
homokszem Isten fogai között,
hová rohansz a kristályhéju, forgó
szférákon át, mint földi üldözött,*

*kitől házat, hazát és anyanyelvet
elvettek, és körötte kürt rivall,
s mégis, mint víz alól, a mennyet
szippantja távcsők nádszálaival*

*Balcsillagom, te égi eb, ki rúgott
beléd, miféle ütlegek elől
loholsz, kilógó nyelvvél és behúzott
farokkal, s bár tetőled tündököl*

*a földi éj, a szégyened sugárzik
csak a sikátor-mindenségben, és
angyal röhög, felfegyverezve állig,
mögötted, s szárnya éles, mint a kés*

*Balcsillagom, szétszaggatott uszályod
vonszolva, véres öllel futsz tova,
akár egy égi Szúza meggyalázott,
zsoldos elé lökött menyasszonya,*

*s nincs menedék, a barbár palotában
dözsöl a gögös, parvenü görög . . .
Balcsillagom, lobogj az éjszakában,
gyalázatunk, akár a fény, örök*